

[Rigmor Christensen.]
 en skole i et andet distrikt end det, hvortil de hører. Dette er en besværlig fremgangsmåde.

Da hver skole har sit særpræg, ville det være naturligt, om forældrene frit kunne vælge den skole, de ønsker deres børn skal gå i, og det ville herudover medvirke til en aktivisering af forholdet forældre/skole.

Rigmor Christensen: Der kan være flere årsager til, at forældre ønsker at indmelde deres barn i en anden skole end den, hvortil det hører skoledistriktmæssigt. Det kan eksempelvis være den, at man ikke sympatiserer med skolens præg og undervisningsprincipper, det kan være trafikale hensyn, men også andre forhold kan naturligvis have betydning. Der indføres nu obligatoriske forældrenavn. Formålet hermed er at give forældrene større indflydelse og derved engagere dem mere i skolens arbejde og børnenes trivsel dér. Men når dette tilsigtes, vil jeg spørge undervisningsministeren, om det ikke ville være naturligt at gå videre ad denne demokratiske linje og give forældrene frihed til selv at bestemme, i hvilken skole deres barn skal gå, i hvert fald i de kommuner, hvor kommunalbestyrelsen går ind for det.

I Københavns og Frederiksberg kommuner findes denne valgfrihed som bekendt, og administrationen heraf har ikke voldt større vanskeligheder. Med kommunernes voksende selvstyre ville det være rimeligt, om kommunalbestyrelserne også på dette felt fik adgang til at træffe bestemmelse.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Folkeskoleloven forudsætter, at kommuner med flere skoler for samme årgange inddeles i skoledistrikter, således at denne inddeling er afgørende for, hvilken skole børnene efter deres bopæl er berettigede og forpligtede til at søge optagelse i, hvis de ønskes undervist i folkeskolen. Men såfremt de lokale skolemyndigheder er enige om helt eller delvis at afskaffe distriktsinddelingen med henblik på at indrømme forældrene valgfrihed med hensyn til, hvilken skole børnene ønskes optaget i, kan ministeriet næppe have noget principielt imod dette.

Men jeg må kraftigt advare imod, at der træffes forhastede beslutninger om sådanne

ordninger, som vil kunne få uoverskuelige konsekvenser for den lokale skoleplanlægning, navnlig hvis forældrene får en ubetinget ret til at vælge skole for deres børn. Det vil kunne føre til, at den ene skole affolkes på den andens bekostning, og at skolerne tvinges ud i konkurrenceprægede populariseringsbestrebelse, som ikke vil klæde det offentlige skolevæsen. Hertil kommer de økonomiske følger, derunder også, at børnene får længere skolevej og dermed krav på befordring i videre omfang end normalt. Det må under alle omstændigheder fastholdes, at en ordning som den skitserede ikke kan træffes uden om kommunalbestyrelsen, og at den bør fremgå af skoleplanen, og at den dermed også kræver godkendelse af amtsrådet.

Sluttelig vil jeg gerne føje til, at den offentlige skole er og skal være en skole for alle. Det vil ikke stemme overens hermed, om en offentlig skole skulle blive så særpræget, at den ikke kunne tjene dette formål: at være skole for alle.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om svangerskabsafbrydelse m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 55) findes i tidenden sp. 4133, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 705).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Falk Hansen: Kristeligt Dagblad, som jeg i denne sag ikke føler mig videre åndsbeslægtet med, siger i sin leder i dag, at det er en trist dag. Om dette er jeg for en gangs skyld ikke uenig med det pågældende blad, om end vi nok når til tristheden ad hver sin vej. For mig er det beklageligt, at vi ikke er nået længere, end vi er, med det lovforslag, som vi nu skal tage stilling til.

Ved anden behandling i sidste uge gjorde jeg rede for de synspunkter, som har været medvirkende til, at et mindretal af udvalget stillede ændringsforslag, som ville indføre fri